

Η μέρα κείνη δε θ' αργήσει – Μ. Λοιζος

Η μέρα κείνη δε θ' αργήσει
που μπρος μου θα σε ξαναδώ
το φως του ήλιου θα ραγίσει
και συ θα τρέχεις προς τα δω

θε να σκορπά το μέτωπό σου
χρυσή βροχή στον ουρανό
και θα 'ν' τ' ωραίο πρόσωπό σου
κι απ' το φεγγάρι πιο χλωμό

Κι όταν θα σμίξουν οι καρδιές μας
όλα θα λάμπουνε αλλιώς
και θα χαθεί μες τις σκιές μας
όλος ο κόσμος ο παλιός

Η μέρα κείνη δε θ' αργήσει
κυνηγημένο μου πουλί
σε πήρε κάποτε η δύση
σε ξαναφέρνει η ανατολή

That day won't be late

That day won't be late
when I'll see you again in front of me.
The sunlight will be broken
and you will be running towards me.

Your forehead will be spreading
golden rain in the sky
and your nice face
will be paler than the moon.

And when our hearts will become one
everything will be shining differently
and the whole old world
will be vanished in our shades.

That day won't be late,
my hunted bird,
the West once took you away,
the East is bringing you back.